

Vistes a la estació principal C.A.00 en el *Vall dels Congostos*, des del túnel que connecta l'estació C.A.03 amb C.A.04.

A la porta del seu pis troba una postal.
Feia molt que no en rebia una.
Per sorpresa seva el paisatge
era inventat. Amb curiositat va mirar
el revers on, amb més sorpresa,
va llegir amb una cal·ligrafia
idèntica a la seva:

ESTIC BÉ

Va fer cas omís.

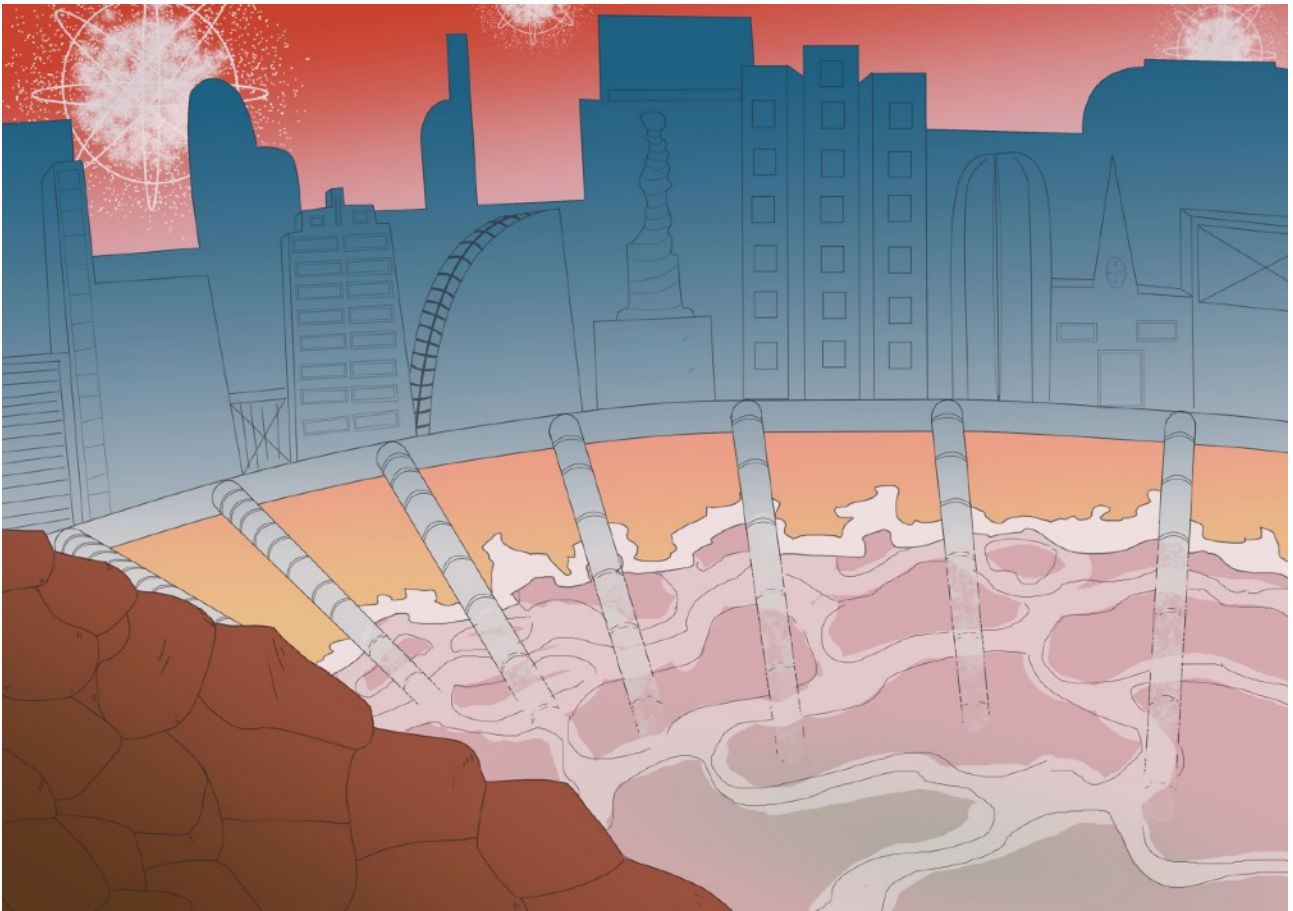
ANNA BARCO DIAZ - Art, tecnologia i impressió, UB, 2019.

Ciutat *Plans*. Imatge feta des de fora de la cúpula que clausura la ciutat per la pol·lució que produeix.

02_ATI

A la setmana següent rep un altre. Diferent lloc, però igual d'inexistent. Confusa llegeix la postdata:

ENCARA SOMIES?

La veritat era que feia molt que no recordava cap somni. Així doncs encara menys somiar per voluntat pròpia.

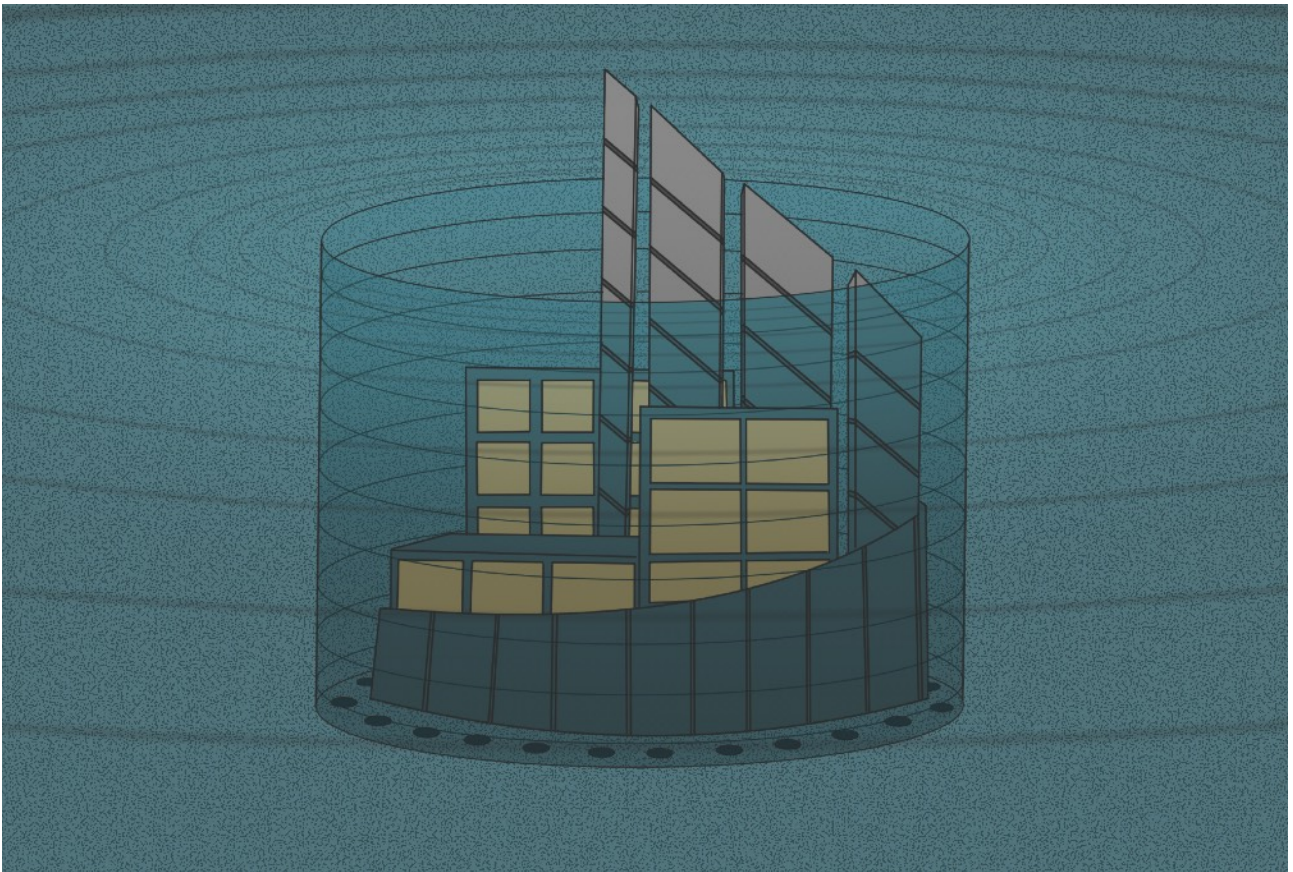
ANNA BARCO DIAZ - Art, tecnologia i impressió, UB, 2019.

Fàbrica 'Cút', instal·lacions de l'empresa X en el llac *Redondel*.

03_ATI

Un altre va arribar.

NO T'AVORREIXES DE VEURE SEMPRE EL MATEIX?

Pensant en els seus somnis en negre, la resposta era clara. No sempre havia sigut així, feia uns anys somiava en paisatges i vides diferents. La seva ment ara és propietat de la monotonia.

ANNA BARCO DIAZ - Art, tecnologia i impressió, UB. 2019.

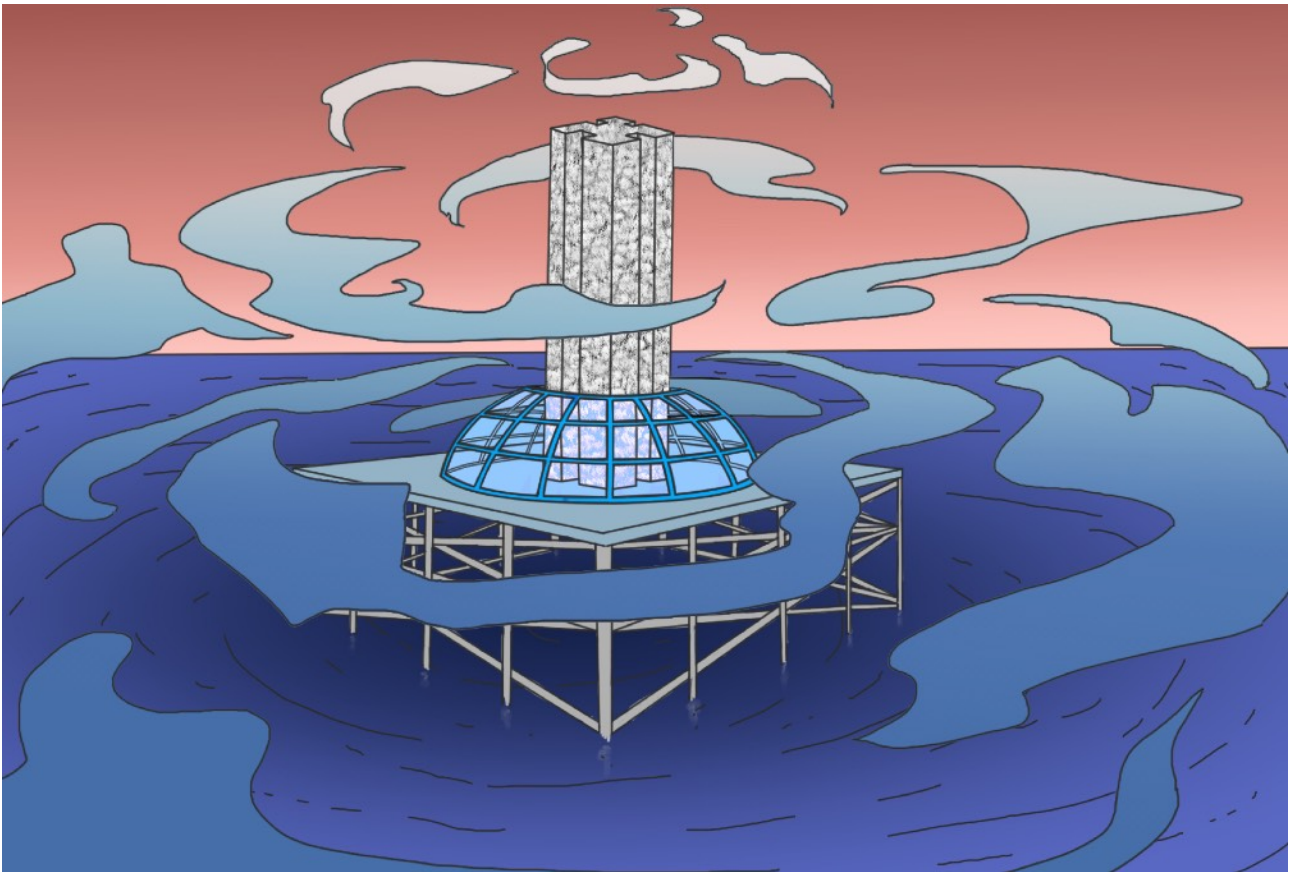

'Torre de màrfil', costa oest dins de la Badia de Ppohrik.

04_ATI

La nova postal és d'un lloc irreal però familiar, es qüestiona si hi havia somiat. En el revers posava

**SI NO EXISTEIX,
CREEM-HO**

La idea que aquell lloc pertany només a ella va crear la seva ment. Aquella nit no va dormir.

ANNA BARCO DIAZ - Art, tecnologia i impressió, UB, 2019.

Mirador 'La burla', escultura produïda per l'artista *Ininimis*.

05_ATI

Com un rellotge cada setmana arribava una nova postal. La nova postal sembla burlar-se d'ella.

**NO SÉ QUÈ FER PER
OBRIR-TE ELS ULLS.**

Tancant els ulls comença a reflexionar. Obrint-los sense cap conclusió a la qual aferrar-se.

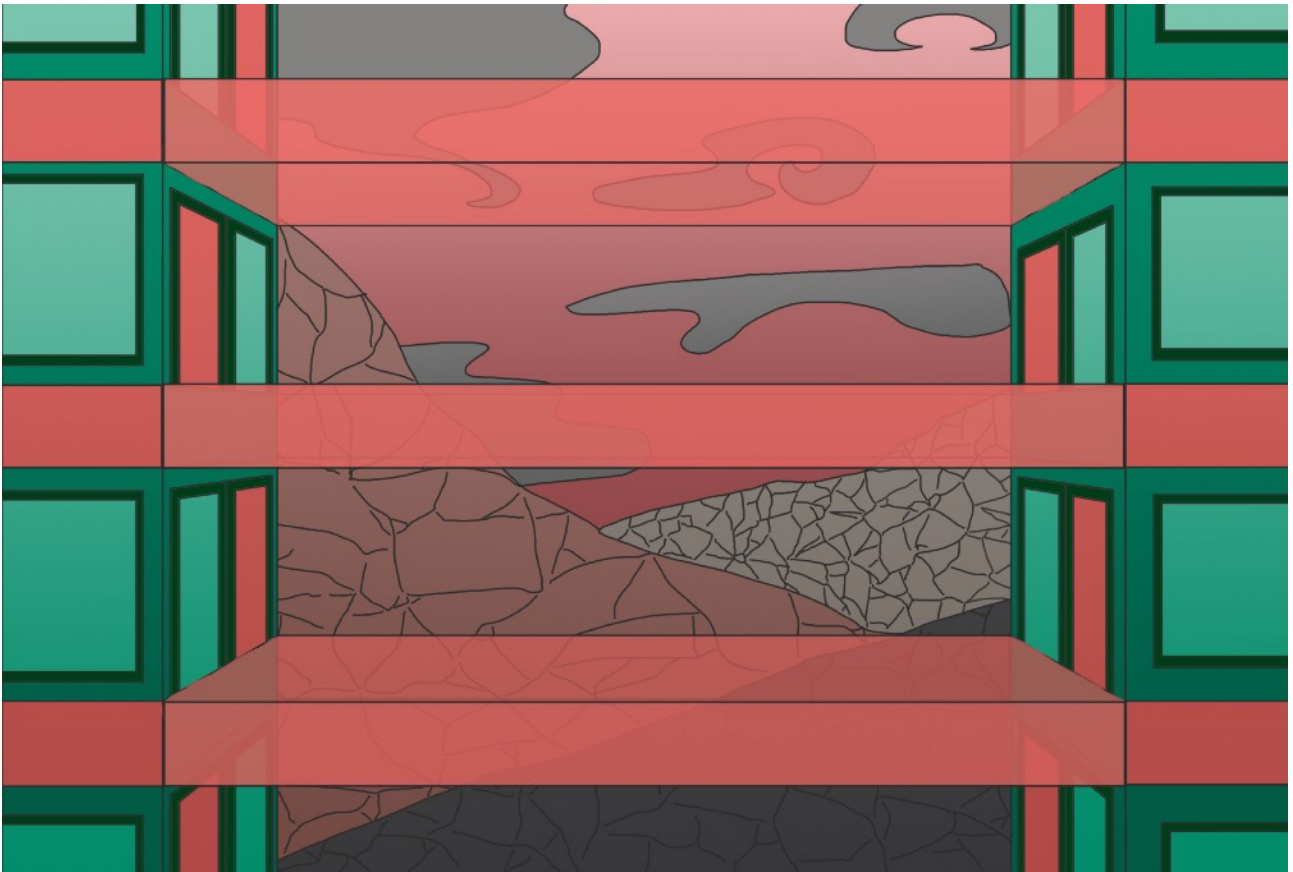
ANNA BARCO DIAZ - Art, tecnologia i impressió, UB, 2019.

Edifici de l'empresa X, 32pis. Ubicat a les muntanyes Secaroyo de l'oest.

06_ATI

L'escrit de la setmana és

**NO PUC CREURE QUE NO
TINGUIS HISTÒRIES
IMPENSABLES A EXPLICAR.**

Aquesta situació li sembla bastant irreal de per si, esperar setmanes per saber on arribar aquell joc sense sentit.

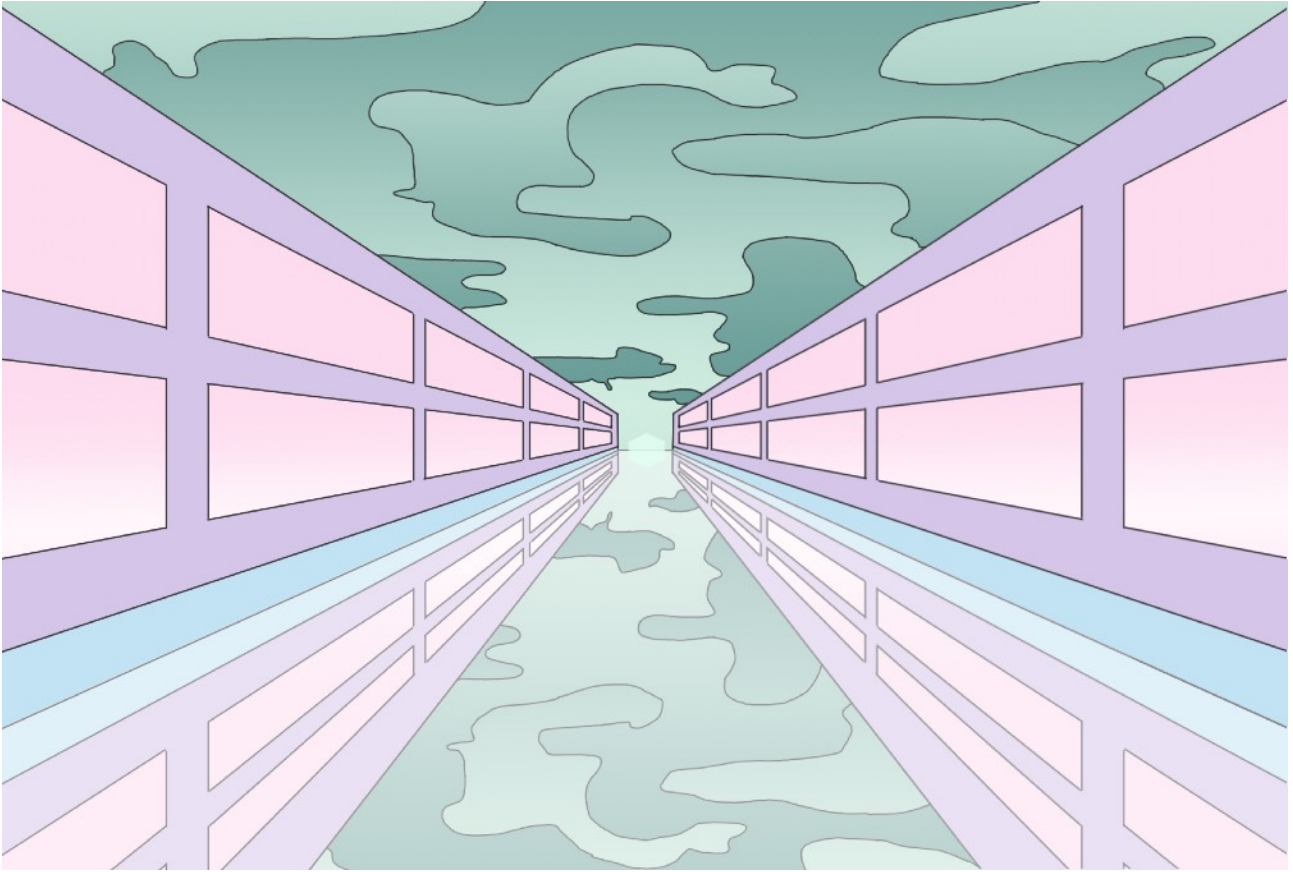
ANNA BARCO DIAZ - Art, tecnologia i impressió, UB, 2019.

Ciutat *Miratge* a la província *Acuaqi*.

07_ATI

Persuadint-se de què les postals eren
absurdes allà es veia esperant que arribes
la pròxima. Nova postal, nou escrit:

***CITAT DE MIRALLS.
SI ET VEUS, EM VEUS***

Aquesta deixava les coses a una nova llum,
la qual va decidir apagar.

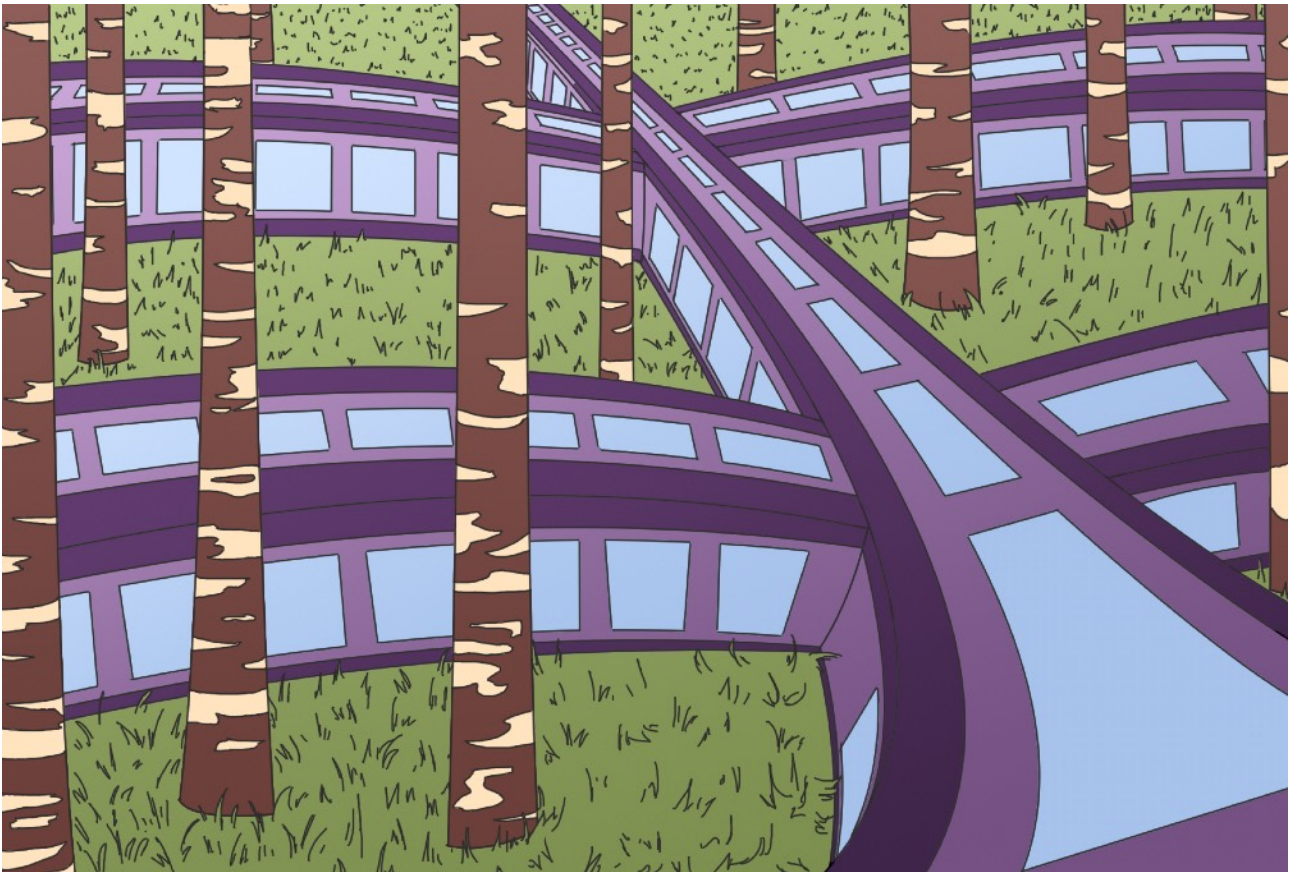
ANNA BARCO DIAZ - Art, tecnologia i impressió, UB. 2019.

Túnel de comunicació principal del sud
(divisió 19-20-21-22). En el Bosc de
Sensescorça.

08_ATI

Aquesta setmana es va veure transportada
al bosc que veia. En tornar, llegeix:

**SEMPRE HE ESTAT AQUÍ.
INCONSCIENTMENT.
SEMPRE ET PORTARÉ DE VIATGE
QUAN NECESSITIS DESCANSA**

Es tractava d'una promesa, o així ho va sentir.

ANNA BARCO DIAZ - Art, tecnologia i impressió, UB, 2019.

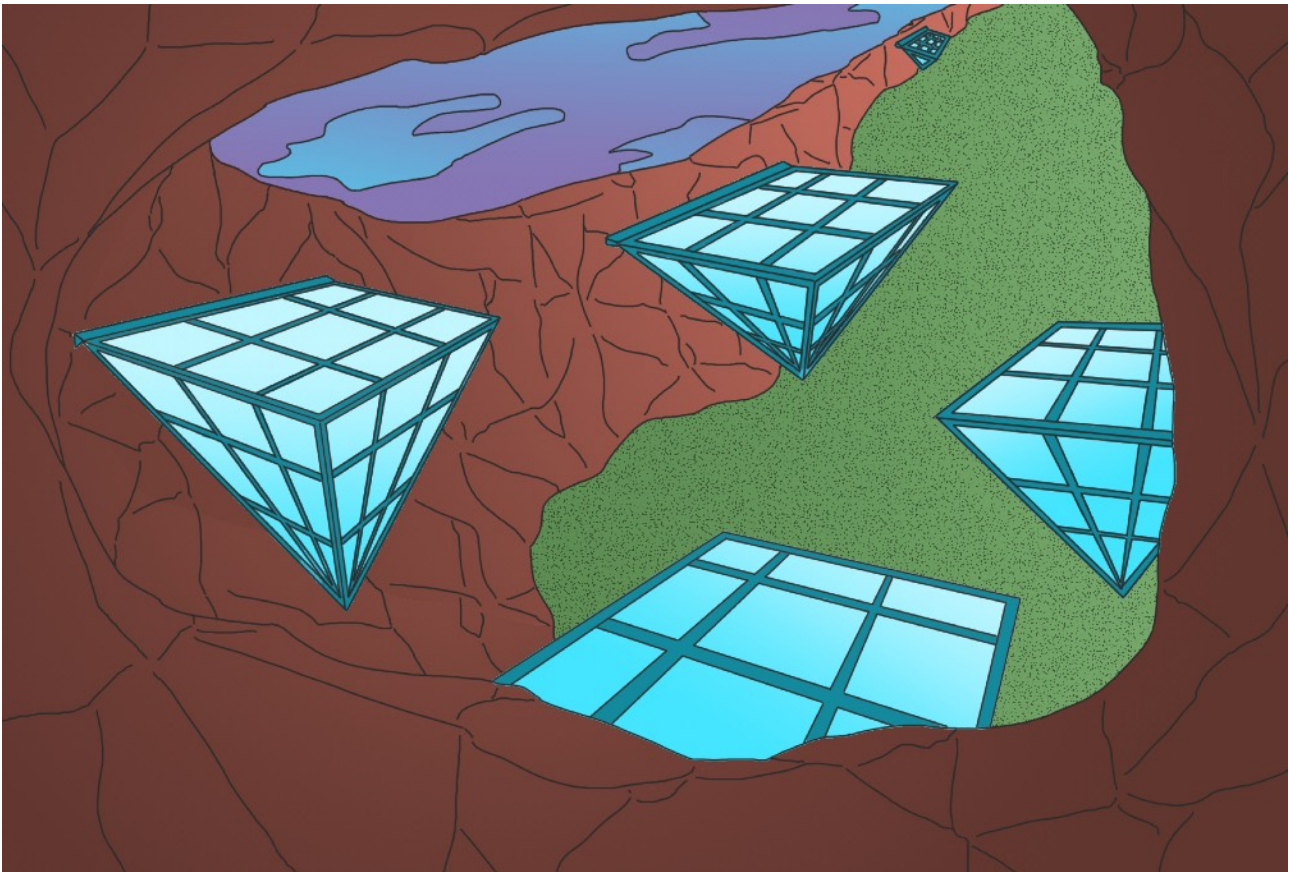

Vistes del edificis 'diamants' des de la Cueva del ermitaño, al nord-est de Malajant.

09_ATI

SOMIAR SEMPRE ÉS POSSIBLE

Mentre llegeix el que seria l'últim escrit que rep, està viatjant per aquell univers que les postals li havien proporcionat. I és que ara la seva ment era un diamant en brut que imaginava quan necessitava evadir-se en moderació de la monotonia, la qual l'havia submergit a una vida sense somnis.

ANNA BARCO DIAZ - Art, tecnologia i impressió, UB, 2019.

Versió final

<p>Vienes a la estación postal C.A. 80 en el Vall del Cisqueres des del final que comença l'estació C.A. 03 amb C.A. 04.</p> <p>A la porta del seu pis troba una postal. Fera molt que no en rebés una. Per sorpresa s'envia el paquetge ara inversat. Amb curiositat va mirar el revers on, amb més sorpresa, va llegir amb una cal·ligrafia idèntica a la seva:</p> <p>ESTIC BE</p> <p>Va fer cas omís.</p> <p><small>AVANT: MATEU SOLÍS - AL: MATEU SOLÍS / IMPRESSIÓ: 08. 2015</small></p>	<p>Torre de medià, contra vent d'est de la Baia de Pychidi</p> <p>La nova postal és d'un lloc inusual però familiar, es qüestionava si hi havia somnis. En el revers posava:</p> <p>EN LO ENSELA GREEN-NO</p> <p>La idea que aquell lloc pertany només a ella va creuar la seva ment. Aquella nit no va dormir.</p> <p><small>AVANT: MATEU SOLÍS - AL: MATEU SOLÍS / IMPRESSIÓ: 08. 2015</small></p>	<p>Castell Miraga i la província Anagni</p> <p>Persuadint-se de què les postals eren absurdes allà es va veure esperant que arribés la primera. Nova postal, nou escrit:</p> <p>CITAT DE MARLES SI ET VEUS, EM VEUS.</p> <p>Aquesta deixava les coses a una nova llum, la qual va decidir apagar.</p> <p><small>AVANT: MATEU SOLÍS - AL: MATEU SOLÍS / IMPRESSIÓ: 08. 2015</small></p>
<p>Clurat P'laes l'edifici s'era des de fora de la ciutat que deixava la ciutat per la qual l'edifici que produïa.</p> <p>A la setmana següent no un altre. Diferent lloc, però igual d'inexistent. Confusa llegia la postal:</p> <p>ENCARA SOMIES?</p> <p>La veritat era que feia molt que no recordava cap somni. Així doncs encara menys sentir per voluntat pròpia.</p> <p><small>AVANT: MATEU SOLÍS - AL: MATEU SOLÍS / IMPRESSIÓ: 08. 2015</small></p>	<p>Mirador "La horca", escultura produïda per Ferrnna Biondini.</p> <p>Com un relloige cada setmana arribava una nova postal. La nova postal semblava burlar-se d'ella:</p> <p>NO SE QUE FER PER OBRIRTE ELS OLLS</p> <p>Tancant els ulls comença a reflexionar. Obriro-los sense cap conclusió a la qual aferrar-se.</p> <p><small>AVANT: MATEU SOLÍS - AL: MATEU SOLÍS / IMPRESSIÓ: 08. 2015</small></p>	<p>Tívoli de ocupació principal del sud (Cinco 0-20-0-20). En el bloc de Benecorpa.</p> <p>Aquesta setmana es ve veure transportat al bosc que veia. En tornar, llegir:</p> <p>SEMPRE HE ESTAT AQUÍ INCONCIENTEMENT. SEMPRE ET PORTARE DE L'UNQUE QUAN NECESSITIS DESCANSAR.</p> <p>Es tractava d'una promesa, o així ho va sentir.</p> <p><small>AVANT: MATEU SOLÍS - AL: MATEU SOLÍS / IMPRESSIÓ: 08. 2015</small></p>
<p>Fàbrica "Cac" instal·lació de l'empresa X en el Bar. Pedrolí</p> <p>Un altre va arribar.</p> <p>NO TINDREMS DE VEURE SEMPRE EL MATEU?</p> <p>Pensant en els seus somnis en negre, la resposta era clara. No sempre havia sigut así, feia uns anys somnia en paquets i vides diferents. La nova ment era de propietat de la monotonia.</p> <p><small>AVANT: MATEU SOLÍS - AL: MATEU SOLÍS / IMPRESSIÓ: 08. 2015</small></p>	<p>Edifici de l'empresa X. S'ha Uvicat a les muntanyes Secaropa de Focet.</p> <p>L'escrit de la setmana és:</p> <p>NO PUC CREURE QUE NO TINDREMS HISTÒRIES IMPENSABLES A EXPUCAR</p> <p>Aquesta situació li semblava bastant inusual de per sí, esperar setmanes per saber on arribar aquell joc sense sentit.</p> <p><small>AVANT: MATEU SOLÍS - AL: MATEU SOLÍS / IMPRESSIÓ: 08. 2015</small></p>	<p>Vistes del edifici "Stamont" des de la Corona del vestíbul, al sud-est de Molins.</p> <p>SOMIAR SEMPRE ÉS POSSIBLE</p> <p>Mentre llegia el que sentia l'últim escrit que veia, està viatjant per aquell univers que les postals li havien proporcionat. I és que ara la seva ment era un diamant en brut que imagina quins necessaris s'ava d'oc en producció de la monotonia, la qual l'havia submergit a una vida sense somnis.</p> <p><small>AVANT: MATEU SOLÍS - AL: MATEU SOLÍS / IMPRESSIÓ: 08. 2015</small></p>